

**THE ACADEMY OF MANAGEMENT
AND ADMINISTRATION IN OPOLE**

**MODERN
MANAGEMENT:
THEORIES, CONCEPTS,
IMPLEMENTATION**

OPOLE 2021

The Academy of Management and Administration in Opole

**MODERN MANAGEMENT:
THEORIES, CONCEPTS,
IMPLEMENTATION**

Monograph

*Edited by Marian Duczmal,
Tetyana Nestorenko*

Opole 2021

ISBN 978 – 83 – 66567 – 24 – 2

Modern management: theories, concepts, implementation. *Monograph.* Editors: Marian Duczmal, Tetyana Nestorenko. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2021, pp.394, illus., tabs., bibls. ISBN 978-83-66567-24-2.

Editorial Office:

The Academy of Management and Administration in Opole

45-085 Poland, Opole, 18 Niedziałkowskiego str.

tel. 77 402-19-00/01

E-mail: info@poczta.wszia.opole.pl

Reviewers

prof. Pavlo Zakharchenko, D.Sc, Berdyansk State Pedagogical University (Ukraine)

Sławomir Śliwa, PhD, the Academy of Management and Administration in Opole

Editorial Board

Chief editors

Marian Duczmal, Tetyana Nestorenko

Editorial board members

Nadiya Dubrovina (Slovakia), Wojciech Duczmal, Oleksandr Nestorenko (Slovakia),

Iryna Ostopolets (Ukraine), Tadeusz Pokusa, Olga Tsybulko (Ukraine)

Publishing House:

The Academy of Management and Administration in Opole

45-085 Poland, Opole, 18 Niedziałkowskiego str.

tel. 77 402-19-00/01

Authors are responsible for content of the materials.

© Authors of articles, 2021

© Marian Duczmal, Tetyana Nestorenko, 2021

© Publishing House WSZiA, 2021

TABLE OF CONTENTS

Preface	5
 Part 1. Management and administration in business	 7
Priority goals of the occupational safety management in Ukraine during the pandemic	8
Cryptocurrencies – a new financial market. The rules. Security and risk	16
Paradigm of implementation of digital transformations of economic processes	27
Cost management: modelling asymmetric cost behaviour	35
Business cycle management based on innovative development	43
Elements of the methodology and research methods in management and quality sciences	50
The essence, structure and goals of logistics processes in the enterprise	60
The impact of global processes on labour relations accounting	69
Sources of basic transformations in the fields of strategic management of entrepreneurial action	75
Prospects and opportunities for performance contracting in Ukraine	87
Management of economic potential of agribusiness entities	93
Formation of the management system at the enterprises of organic production of agricultural products	105
 Part 2. Management and administration in the services sector	 114
The role of management in religion tourism	115
Unblocking the "Odra – Danube" waterway	121
Ways of reforming socially relevant services in the transport's sphere	142
Models of intelligent information management technologies	159
Socio-psychological factors and their influence on the financial sector	170
Financial and property securement of efficient activity of telecommunications enterprises in Ukraine	179
Formation of the risk profile of the funded pension system	187
Technological tools of business intelligence for effective management of the enterprise	195
Open banking: a new era in banking	213
Formation of the risk management system of JSC «Oschadbank»	222

SOURCES OF BASIC TRANSFORMATIONS IN THE FIELDS OF STRATEGIC MANAGEMENT OF ENTREPRENEURIAL ACTION

Abstract. The article discusses the provisions of the regulatory process, the foundations of which are based on complex carriers of elements applicable to the development of the social, technological and economic state of the national economy in the environment of unstable economies. Justification of the initial positions of the movement is based on the merger of dynamic forms of regulation of social relations used by the authorities and the factors of equilibrium of polystructural reproductive formations used by a single entrepreneurial action into the resulting goals.

Keywords: unstable economy, action, regulation, equilibrium, reproductive formations.

ДЖЕРЕЛА БАЗИСНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В СФЕРАХ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЄЮ

Вступ

Пропорційність в середовищі простого відтворення товарів і послуг в державах з неповторними економіками, будь то традиційна, командна, ринкова чи змішана економіка, для приведення яких в дію використовуються ті чи інші засоби співпраці, норми забезпечення і форми відносин руху, забезпечується єдиним способом – *із залученням господарського механізму мобілізації та регуляції ресурсу підприємницької дії*. Такий спосіб оцінюється як невичерпний ресурс регулювання процесів, що узгоджуються з колективним потенціалом підприємства (Папаїка & Пристюк, 2004; Саєнко В. & Панасейко, 2016).

Суспільству, яке в будь-яких своїх варіантах колективної регуляції відносин відповідає споживчим характером суті, до господарського механізму потрібно відбирати не саму дію, вона є вторинною, а її когнітивно-регуляторну функцію розвитку. Ця функція відображає реальність підведення дії до стану корисності, а таке дозволяє впроваджувати підходи до реалізації *співвідносної* діяльності, що визнаються ефективними. Таких підходів нараховується безліч, вони піддаються системності і структуруванню, але з них, все ж таки, потрібно вибирати одну – найбільш ефективну. Такий вибір піддається перевірці і оптимізації, що дозволяє підготувати методичну основу до пошуку і подальшого вибору реальних джерел базисних перетворень в сферах підприємницької дії, що мають історичне походження, підтвердженого матеріалізацією.

Даний процес вибору і виставляється в якості *мети дослідження*, яка зв'язується в єдиний спектр після 1) обґрунтування корисності положень регуляторного процесу та його

¹ Volodymyr Saienko – DSc. (in Organization and Management), the Academy of Management and Administration, Opole, Poland.

² Grygorii Saienko – DSc. (in Economics), the Academy of Management and Administration, Opole, Poland.

³ Hanna Tolchieva – PhD. (in Pedagogy), the Academy of Management and Administration, Opole, Poland.

елементів і 2) демонстрації руху досвіду і знань в пошуковій групі суспільних відносин. Такий спектр, що є теж єдиним, володіє власним комплексом методичних передумов.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Дослідженням підтримуються положення регуляторного процесу, які описані в джерелі (Чернов, 2014). Їх склад, що є позначений дослідником, сприймається як комплексний носій елементів, потрібних для розвитку економічного, соціального та технологічного стану господарства. За визначенням автора (Чернов, 2014, 388-389) «Регуляторний процес (Те ж саме – когнітивно-регуляторна функція пізнання реальності – Авт.) відбувається за активної участі провідних когнітивних (сприйняття уявлень, мнемічних процесів мислення та ін.), інтегральних (цілеутворення, антиципація, прийняття рішення, прогнозування, планування, програмування, контроль, самоконтроль) і метакогнітивних процесів (метасприйняття, метапам'ять, метамислення та ін.) з опорою їх на властивості (темперамент, характер та ін.) і метавластивості особистості». За цим визначенням, у даному випадку потрібно підтримувати сублімацію рефлексивних механізмів, які відображаються в наявних формах стратегії, плану, програми або тактики розвитку події, що, в прикінцевому рахунку, «утворюють стійкі функціональні комплекси, що складаються з операціональних засобів, інтенціональних моделей, когнітивних і регулятивних метапроцесів і метавластивостей, становлення яких здійснюється в діапазоні поточного часу».

Дані та методологія

Функціональні комплекси, про яку б їх структуру не велася мова, підпорядковуються органічним можливостям, які зберігаються а) в носіях продуктивної сили території, б) в умовах соціального функціонування суб'єкта, в) в технічній потужності, що відповідає доцільності функціонування об'єкта, і, нарешті, г) в гнучкості підпорядкування робочій силі подій і ситуацій життєдіяльності та життєзабезпечення. Двигуном перебудови таких комплексів, що є визнані як функціональні, виступають «недостатня ефективність» чи «наднормативна збитковість», які, як і всі інші показники, витягнуті з реальності, слід довести до середніх суспільно-значимих величин. Процес уточнення особливостей когнітивно-регуляторної функції пізнання реальності, які переростають в явище, можна пов'язати з висновками, представленими в публікаціях (Саєнко Г., 2013; Саєнко Г., 2013), що сприймаються технічними. Але треба рахуватися не тільки з технічними, але ще й з іншими варіантами, що розповсюджуються у різних сферах діяльності. Так, на думку (Парахіна & Перов, 2008), висвітлене тут явище, *явище стратегічного управління підприємницькою дією*, про свою важливість заявляє як на економічному, так і на соціальному рівнях життєдіяльності за єдиним сценарієм налагодження цілісності відносин, а саме: *коли динамічні форми регулювання суспільних зв'язків співвідносяться зі складом рівноважних поліструктурних відтворювальних утворень*. В прикінцевому рахунку, таке дозволяє виробникові, який спрямовується на еластичність феномену попиту і пропозиції, зберігати поперемінно і якість, і кількість споживання. Але треба з чогось розпочинати.

Результати та обговорення

На початковому етапі завжди проводиться вивчення питання, коли все позначене сприймається, поки що, як щось інше, що визначається у якості вступного мотиву. І він, цей мотив, може бути прийнятий якраз у якості ключового положення і в тому випадку, якщо виникає потреба у вирішенні завдання, що встановлюється ззовні штучно перед стратегічним

менеджментом розвитку подій (Бутко, 2019). Тобто, в форматі даного дослідження в цій ситуації очікує уточнення один єдиний момент – *шукане звернення здійснюється не в довільному порядку, а з часом*, коли буде потрібно вибирати координати відліку відправного руху явища. Сказане сприймається за трьома смисловими формами, а саме: 1) коли прогнозований склад економічних характеристик відомий, 2) коли на дію, що підлягає аналізу, відкриється звернення, що є принциповою, і 3) коли виникне потреба зважати на момент істини і рахуватися з ним. Треба тут пам'ятати про те, що такий момент, що визнається як момент істини, включається в роботу не у всіх випадках розвитку дії, а тільки з тієї миті, коли менеджментом логічно вірно буде сприйматися інноваційна функція *цілепокладання*, яка ґрунтується на прагненні всіх структур держави без винятку *поперемінно зберігати якість і нормативні порції споживання*. Але і, знову ж таки, до цього, що визначається, потрібно додати наступне – інноваційна функція *цілепокладання* проявляє себе у разі дотримання ще однієї умови, а саме: *якщо економічне суспільство слідує за нормою еластичності феномена попиту*. При поєднанні тієї і іншої умови, власне, і буде, як це закладається в методичному підході до дослідження, можливим прояснення позиції по відношенню до вибору загальної платформи цілісності пошукових зв'язків. Такою платформою передбачається співіснування, поки що, двох складових, які об'єднують рух, а саме:

1) сукупності динамічних форм регулювання суспільних відносин. *Це стосується якості влади та цілісності державного регулювання*, які ґрунтуються на організаційних структурах розподілу праці;

2) безлічі структур, що забезпечують своєю трансформацією рівноважність органічних відтворювальних утворень. *Це стосується якості витіснення застарілих відтворювальних структур і підструктур*, що ґрунтуються на загалах передової думки.

Названі складові гармонійно доповнюють одна одну завдяки звернення до відтворення мотиву функціонального співробітництва. При цьому, механічно створюється якість, бо вони в єдності набувають економічний сенс в той саме момент, коли ресструється звернення адепта управлінської культури (Толчева & Саенко В., 2004) до інструментарію регулювання турбулентних процесів в середовищі виробничої діяльності на положеннях обов'язкового втручання держави в обмінну діяльність і на умовах, що висувуються консолідатором відносин. Всі інші структури позиції, такі, наприклад, якими є *а) антипатійне протистояння в бізнесових структурах, б) когнітивні порушення психіки виконавця, в) деменція консолідатора, зайнятого в органах регулювання відносин, г) корпоративне суспільно-виробниче обмеження поведінки персоналу підприємства в мікроструктурах суперництва, д) «турбулентності» соціально-економічного контексту на перехідних стадіях розвитку відносин*. Окрім того, існують ще й ряди похідних від інших якостей, яких нараховується безліч сполук і що приховуються, найчастіше, за моментами недооцінки 1) ситуації, що склалася, 2) динаміки заміщення законів і форм організації, розподілу і споживання продукту, 3) схеми розвитку відносин і окремих дій в господарському і економічному просторі.

Настає потреба нагадати тут ще й про прояв наступної істини, яка не зникає і нікуди не дівається. Істина полягає в наступному: *об'єднуючись в цілісність, що в постіндустріальному суспільстві частіше досягається на віртуальній і вірогідній основі взаємної дії, народне господарство продовжує частково підтримувати уклад індустріального виробництва, що вимагає технічно зберігати векторний простір з кінцевою розмірністю ручного регулювання процесами*. Цей механізм взаємодії тяжіє *а) до командних*

методів розподілу і привласнення блага і б) до економічного підпорядкування поліструктурності відтворювальних утворень центральної влади. І, навіть, за таким механізмом ручного регулювання теж реєструються збитки, але від його повторення прогресивна думка менеджменту віддаляється по мірі того, що командний метод обирає не найкращу стратегію розвитку виробничих галузей і економічних сфер дії. Тобто, його застосування виснажує економіку через не вивірено вибудовані схеми взаємодії і за відсутністю техніко-економічного обґрунтування. І все ж таки, як би істини, про які йдеться мова, не відрізнялися одна від одної, об'єднуючись, проявляються вони при наявності деякого ряду умов. Ці умови можна назвати, якщо є можливість визначитися зі змістом виробничої діяльності. У дослідженні звертається увага на дві їх позиції, в яких беруть участь динамічні форми – позиція А і позиція Б – форми рівноважності поліструктурних відтворювальних утворень.

Позиція А – динамічні форми. Вони активізуються за якостями потенційної корисності, зводячи цю корисність в ранг наріжного каменю існування соціально-економічного укладу, в якому струнко включаються в дію процеси регуляції суспільних відносин. *Грунтуючись на ресурсі реальної матеріалізованої праці, переданої в розпорядження влади попередніми поколіннями,* приводиться в рух структурована думка 1) державних управителів, 2) політичних діячів, 3) вчених і 4) підприємливих накопичувачів багатства в державі, що є активом і надбанням нації.

Позиція Б – форми рівноважності поліструктурних відтворювальних утворень налагоджується. Такі форми розглядаються, поки що, як структурні налаштування, в яких втрачає себе, або, навпаки, тільки починає набирати руху ресурс інноваційної якості, а разом з цим, співвідноситься і шуканий рівень потенційної споживчої корисності в просторі утримання ланок досконалого організаційно-технологічного забезпечення виробництва виробів, товарів і послуг. *Грунтуючись на вже існуючій сформованій за провідними ознаками продуктивній силі території, яка підтримується середовищем кваліфікованої живої праці* (Толчева & Саенко В., 2008), приводиться в рух думка, що спонтанно формується 1) творчою інтелігенцією, 2) винахідниками і народними раціоналізаторами, 3) маркетологами, менеджерами і підприємцями об'єднань, організацій і фірм, 4) споживачів промислових виробів, послуг та продуктів.

Коло джерел залучення матеріалізованої, що позначеної, а за цим, і живої праці, об'єднується процесом руху базисних перетворень, що фіксується на макрорівні, але приносить користь на мікрорівні. Шукана користь забезпечується суспільству за сприянням структурного об'єднання сфер людської діяльності (Саенко В., 2016), а попутно і захоплює думку виконавця, вселяючи в неї надію на створення в найближчій перспективі менш трудомісткого, а, нарівні з цим, і більш плідного (ефективного, економного) засобу задоволення потреби людини. В кінцевому рахунку, намір переходу руху суспільства до базисного перетворення оточення є. Для досягнення такої мети залишається втілити те невелике, що криється за терміном «Базисне перетворення». Термін «Базисне перетворення» означає злиття в єдине сімейство траєкторій реалізації тривіального наміру виконання життєвого задуму, технічної вимоги або обумовленої умови, взятих з минулого як досвіду. Проте, існує і небезпека, яка ґрунтується на тривожності фахівців, які в дії вбачають ризик. Її можна представити в такій формі: *досягнення мети на застарілих, відсталих в часі, думках і технічних рішеннях нівелює успіх, прирікає суспільство на старіння.* До того ж, такому старінню сприяє і «не присутність» рушійної сили, бо продуктивна сила потрібної якості не отримує підживлення адекватних умов для свого відтворення і для заміщення застарілої.

У ринковій економіці підприємницька дія захоплена витяганням доходу і супердоходу (Виноградська, 2005), що у більшості не дозволяє розширювати виробництво. Процеси досягнення доходу, і особливо супердоходу, виникають зазвичай у видимих межах, бо обрії природного ресурсу зазвичай є ретельно розвіданими, що дозволяє не звертати уваги на процеси старіння. Проте, не можна принижувати і цінність ситуації, яка зумовлюється процесами старіння, які повсюдно проявляють себе в середовищі індустріального виробництва, що залишається, як і раніше, трудомістким і зберігає за собою в постіндустріальному (Saienko V., 2020) ще значний ресурс. Якщо не прагнути до досягнення максимальної вигоди від бізнесу, то злиттям форм і структур уречевлення дії можна досить тривалий час забезпечувати задоволенням потреб на загалах збереження рівня нульової прибутковості (Katzenbach & Smith, 1993) чи, навіть, на положеннях ефекту масштабу (McConnell et al., 1969). Для досягнення цього потрібно зберігати деяку відтворювальну рівновагу, в якій в обов'язковому порядку підтримується управлінський механізм господарювання, заснований *а) на гармонійному використанні факторів виробництва і б) на включеннях товару або послуги в виробничо-обмінне середовище держави за заздальгідь обумовленою схемою їх розподілу* (Папаїка О. О. і др., 2005; Саєнко Г. і др., 2005). При цьому, суспільним відносинам і бізнесу повинна надаватися свобода руху на основі середовища досконалої структурної самоорганізації (Khan, 2021; Saienko V., 2019). Такий симбіоз зв'язків, що є природним для з'єднання форм руху і управління процесами, є цікавим суспільству в тій частині, якщо він володіє способами з'єднання вольового тиску і на споживчі, і на керуючі середовища. У цих середовища, як би дослідникові не хотілося представити шуканий зв'язок, *неминуче поєднується ряд функцій, що пов'язуються як з технологічним забезпеченням потреби промислового виробництва, так і з задоволенням потреби кон'юнктурного попиту масового споживача, і із-за такого зв'язку завжди перебуваючим під пильним контролем регулюючої функції влади і ринкової пропозиції*. Об'єктивне поєднання названих функцій формує матрицю факторів, істинність, достовірність і об'єктивність дії яких затверджується з моменту фіксації координатного відліку (вибору початку) руху, обумовленого дією наступного постулату: *якщо обставини змінюються, то за цією їх зміною неминуче заміщуються і ряди форм і зміст дії*. Розуміння суті обставини, форми і змісту у поєднанні дозволяє активувати історичний досвід, накопичений в галузях управління процесами, які виявляються зовні не такими як це вважається і за структурою і за корисністю.

Щоб оцінити факт настання зв'язку по ключовим ланкам «обставини», «форми» і «змісту» технічно, що завжди перед застосуванням доводиться виконувати, то первинно потрібно зафіксувати зрушення, що відбулися в обставинах після тимчасового лага з моменту останнього звернення до них. Таке можна здійснювати, прослідкувавши за даними про зміни, що складаються в *обстановці, ситуації або умовах дії*. Тобто слід попередньо уточнити терміни, причини і характер змін, що трапилися, визначитися з їх актуальністю на перспективний період і з можливостями фіксації в формі *контур, об'єкту чи предмету*. Фіксація повинна підкоритися обраному алгоритму трактування змісту, *яка прагне до сталого балансу розрахунків і структурної фіксації бази відліку, траєкторії розвитку або трансформації процесів звернення ситуації на особисту або суспільну користь*. Поєднання обставини, форми і змісту вимагає від кваліфікованого оточення, яке може мати у своєму розпорядженні досвід, знання і навички в недостатній мірі, вносити в дію корективи, враховуючи інтереси обох мотивів – мотиву *особистої* і мотиву *громадської користі*. При виконанні цієї умови, слід пам'ятати, що яка б кількість корективів не була врахована, в

підприємницькій дії «на яву» проявляє себе виборчий характер руху намірів, і пов'язаний цей рух найчастіше з такими процесами висвітлення матеріалізації думки, які можна тут назвати. Серед них своє місце займає їх наступний ряд.

1. Кумуляція енергії в досконалість людини (Саєнко В. & Саєнко Г., 2017; Саєнко Г. і др., 2014; Шаповалова і др., 2007);

2. Трансплантація домінант в моделі просторового виміру економіки (Saienko G. & Saienko V., 2019);

3. Розширення підприємницької мережі за сприянням сервісного обслуговування (Britchenko, & Saienko V.; Саєнко В., 2016; Саєнко В. & Саєнко Г., 2017);

4. Повсюдний перехід на функції моніторингу на загалах цифровізації відносин (Saienko G. & Saienko V., 2019; Saienko V. & Tolchieva H., 2019; Voronin et al., 2020);

5. Включення в ужиток фрагментарних і нових ідеологічних виховних моментів на комерційних засадах (Saienko V., 2020).

У залежності від потреб функціонального характеру, а в цю ж сукупність можуть бути включені також деякі форми утворювального призначення, які, не звертаючи на те, що вони є носіями приватного значення, вони є важливими ще й з тієї причини, що їх результуюча скерована на нівеляцію мутаційних процесів. Числі цих процесів наповнюються наступними варіантами і формами, а саме:

1) подолання динамічного стереотипу в мисленні, які можуть бути реалізованими в умовах, що склалися (Саєнко В., 2018);

2) розвитку схильності суспільства до усвідомлення важливості дотримання властивостей державного поведінки особистості (Саєнко В. & Толчева А., 2018);

3) пошуку можливостей відображення в справах критичності і коригування сприйняття реальності, що відбувається в суспільстві (Saienko G., 2019).

Названо групи руху, що відносяться до основних, але представлений перелік можна продовжити. Кожну з виявлених форм руху в перехідних економіках (Толчева & Горягина, 2004) в певній мірі можна віднести до середовища, що має власний вплив на перетворення більшості сфер діяльності. У якості допоміжного інструментарію виступає підстроювання структури базисної основи, взятої з переліку аналогів минулого, використання якої і потрібно активувувати.

Якщо ж держава з якоїсь обставини відмовляється від дотримання умови з'єднання всіх без винятку його функцій або виконати їх неможливо через об'єктивні причини, то вступають в дію інші тези. Наприклад, теза *«Не втручання»* або теза *«Що не заборонено, то дозволено»*. В цьому випадку для сфер стратегічного управління підприємницької дії «щось зовнішнє» по відношенню джерел базисних перетворень спочатку виглядає як справа, що є вигідною тільки для держави. Проте, оскільки підприємницька дія – це справа зачинателя бізнес-проекту, то, з часом, вона прирікає себе на спад до неї інтересу державного чиновника, якому призначається статична заробітна плата. В цій ситуації він спочатку приречений на «безхитрісну» бездіяльність, а після деякого часу і після усвідомлення невідповідності бездіяльності, і на розвиток особистісної схильності до вилучення коштів на покриття особистої зацікавленості, що відноситься до сфери вимагання. Наприклад, таке може створюватися за засобом «приховування» грошових надходжень від платника податку або обов'язкових внесків за послугу. Таке в усі часи вводило економіку в «ступор».

Відволікаючись від емоцій і переходячи до того, щоб перевести мову в русло демонстрації істинно значимого прояву регуляторних дій структурного призначення, а це, в кінцевому рахунку, матеріалізується в оплаті послуги або за проданий товар точно також як і

в укріпті обороту від податку або обов'язкових платежів, потрібно визначитися зі структурою джерел дії і регулювання. Такі джерела на макрорівні пов'язуються з фондами минулої праці, які, завдяки збереженню своєї достовірності та науковості, доходять до сучасності. Вони, перевірені часом і структуровані представниками державних управителів, політичних діячів, вчених, підприємливих засновників виробництв і накопичувачів багатства, зберігають властивості корисності, але з іншими початками цінності. Аналіз цих джерел в надії на поповнення ресурсу підприємницької дії цікавий з тієї причини, що вони ґрунтуються на особливостях мислення, які співвідносяться і з формою, і зі змістом формування масового думки. Завершується таке виробленням сучасного управлінського рішення також і подальшим їх сприйняттям оточенням, якщо продукт думки закріплюється в домовленостях на промислове виробництво, в планах постачання населенню продуктів і товарів, в програмах соціально-економічного розвитку території або в указах з регулювання поведінки громади чи окремих відносин. Персоніфікатором таких джерел, що дозволяє формулювати відмінні риси перенесення їх впливу на суспільні процеси сучасності, виступають:

1. Державні управителі. Відмінною рисою їх впливу на суспільні процеси є *бездоганний досвід та інтуїція по упорядкуванню дій в державній політиці економічного розвитку і накопичення*. Йдеться тут про такі з них, якими були:

а) Франклін Рузвельт (Dallek R., 2017). Даному політичному діячеві вдалося створити зразкову команду, розробити ідею соціально-економічних перетворень держави і втілити її, щоб подолати наслідки найбільш руйнівної економічної кризи в період «Великої депресії». Процеси реформування всіх без винятку ланок економіки його держави нагадують хід подій, що відбуваються нині в Україні, де занепали практично всі галузі інфраструктури, промисловості та сільського господарства, відсутній належний контроль за обсягом виробництва та іншими показниками;

б) Уїнстон Черчилль (Churchill, 2013). Даному правителю держави довелося долати обмеження, труднощі і позбавлення руху, що є притаманними військовому часу, що він з успіхом і здійснив.

Фундаментальна теза і того, і іншого носіїв креативних ідей, що прийнята була у якості провідної, зводилася до наступного: *«Ефективність роботи уряду безпосередньо впливає на добробут нації та країни»*. Те загальне, що об'єднує їх помисли і цікавило обох впродовж їх життя, це питання збереження стабільності в державі, з якою потрібно включатися активно і негайно в контроль економічної функції. У загальних рисах ця функція відома. Вона зводиться 1) до стимулювання науково-технічного прогресу, 2) до забезпечення зростання споживання продуктів та послуг, 3) до структурних змін за якістю продуктивної сили, 4) до активності демографічного та відтворювального середовища і самої робочої сили, 5) до переорієнтації сфер і галузей виробництва товарів і послуг на більш ефективний продукт. Для цього потрібно мати навчених фахівців, які були б здатними виконувати структурний аналіз і проводити послідовне та своєчасне коректування правових та інституційних положень з метою заохочення у перебудові виробництв і введення технологій, що ґрунтуються на новому рівні використання виробничого потенціалу. В полі їх контролю знаходиться теза: *«Інновації долають депресію і кризи»*.

2. Політичні мислителі. Відмінною рисою їх впливу на суспільні процеси є *стабілізація відносин і попередження посилу, що призводить до розвалу держави*. Йдеться тут про характеристичні особистості, такі з них, якими були:

а) мислитель, політичний діяч, історик, військовий теоретик і філософ Нікколо Макіавеллі (Макиавелли, 1910). Він відстоював позицію політичного реалізму і досягнення в ній сильної державної влади. Забезпеченням останньої, власне, і виправдовується рекомендація повсюдного застосування будь-яких засобів, що виправдовуються при досягненні шуканої мети. Даним, як би, забезпечується належне благополуччя народів держави;

б) державний діяч, дипломат і експерт в області міжнародних відносин Генрі Кіссінджер (Киссинджер, 2020). Він відстоював позицію дотримання реальної політики і політики розрядки. Даним теж, як би, забезпечується належне благополуччя народів, що населяють багато держав світу.

Їх фундаментальна теза – *«Розробка стратегічних положень нового світового порядку, розвинення політично стійких супердержав, національних держав і центрів світового панування і могутності»*. Залишається тільки керуватися поняттями духовних, ідеологічних, освітніх, організаційних, виробничих, соціальних, екологічних, управлінських та і будь-яких інших, які є в природі дії, викликів, дій і їх циклів. Тоді створюються умови руху не стільки в галузі технології і економіки, скільки в тих сферах життя суспільства, де своє місце займають мистецтво духовної і культурної взаємодії, наукова і конструкторська діяльність, політичне і соціальне життя, етична і релігійна ідейність тощо. Вважається, що такий сплав у всі часи завершується ідилією і гармонією взаєморозуміння.

3. Вчені. Відмінною рисою їх впливу на суспільні процеси є *кон'юнктурне і поглиблене сприйняття розроблюваних ними фундаментальних положень і теорій, що передаються на осмислення власному, підприємницькому і професійному оточенню*. Тут мова ведеться про їх таких представників, що забезпечують відкриття управлінського чи технічного явища під впливом подальшого руху науки і техніки шляхом відкриття. Завдання єдине – розширення та уточнення як теоретичних, так і прикладних проблем у всіх галузях розвитку людства. З розмаїтті вчених в аналіз включені узагальнення наукових досягнень, що існують щодо досягнень двох дослідників – М.Д. Кондратьєва і Й. Шумпетера. Увагу привернули до себе:

а) наукові змісти М.Д. Кондратьєва як першовідкривача базисних основ теорії інновацій (Біанкіна & Лясников, 2018). Цей дослідник, працюючи над проблемою подолання економічної та соціальної турбулентності в невірноважених суспільствах, отримав докази того, що розвиток економіки є циклічним, а її перехід від фази зростання і стабільності до фази рецесії і спаду є закономірним. Керуючись положеннями загальної теорії циклів і криз, що проявляється як в економічній, так і в техногенній сферах, він виявив і ввів в обіг закономірний зв'язок *«підвищувальних» і «понижувальних» хвиль циклів, що пересікаються і реєструються з хвилями технічних винаходів і їх практичного використання*. Далі, ним пов'язано положення теорії довгохвильових коливань в економіці з радикальними змінами, зареєстрованими в інших сферах суспільного життя, включаючи сюди і саму соціально-політичну сферу, і її механізми взаємодії новацій між різними сферами життєдіяльності. Останнє дозріло, і, власне, набуло якості теорії інновацій.

б) організаційні положення Й. Шумпетера як основоположника теорії інновацій (Naumier, 1913). Цьому теоретику були знайомі ідеї Н.Д. Кондратьєва, і інноваційну діяльність людини ним було показано вже як найважливішу і невід'ємну функцію життєзабезпечення, за допомогою переносу її на бізнес і підприємництво. Ним було введено в обіг класифікаційні властивості *«інновацій-продуктів» і «інновацій-процесів»*, радикальних і поліпшуючих інновацій, а, слідом за цим, визначено і їх місце в циклічній динаміці економіки, де, власне, і реалізується умова неминучого подолання як суспільної інерції, так і

опорів соціального середовища. За в'язкою «економічного зростання» і «економічного розвитку» дослідник вбачає поняття «інновації». Його логічна послідовність зводиться до реалізації наступної двохланкової послідовності: *якщо звичайне зростання економіки є не що інше як проста зміна показників, то її якісний розвиток являє собою зміну траєкторії, по якій здійснювався до цього моменту кругообіг господарства – це перша ланка; і друга – якщо виробництво представляється у формі комбінації наявних речей і сил, то виробництво нового є створенням інших комбінацій з цих же речей і сил.* Тобто, слідом за трьома факторами виробництва, якими є «праця», «знаряддя праці» і «засоби виробництва», підтверджується існування ще одного – «підприємництва». Є й інші його досягнення, що є науковими і вкрай корисними.

Науковий результат вчених зводиться до наступного: 1) вони пройшли науковий шлях від формування фундаментальних основ теорії інновацій та розвитку її базових ідей до затвердження у сучасному, постіндустріальному, суспільстві особливостей менеджменту, підприємництва та технологіко-сервісного укладу відносин, в яких діють нові методи і елементи опису та відображення реальності, 2) ними визначено напрямки руху суспільства.

4. Підприємливі накопичувачі багатства держави. Відмінною рисою їх впливу на суспільні процеси є *накопичення капіталу і швидке втілення ідей в практику розширеного відтворення.* Незважаючи на те, що їх нараховується в різних країнах безліч, в даний аналіз включено узагальнене ставлення до думок двох дослідників, які своїми діями поєднали теорію з практикою і створили не тільки свої імперії виробництва і праці, а й свої індустрії обміну діяльністю. Серед них чільне місце займають:

а) досвід підприємця Дж. Рокфеллера (Рокфеллер, 2014). Цей, що є найбагатшим підприємцем в світі, відчув значення логістики в ділових справах одним з перших і, застосовуючи інструментарій демпінгового менеджменту, досяг віртуозних фінансових і колосальних промислових досягнень;

б) наукові міркування менеджера Г. Форда (Ford & Crowther, 1922). Ґрунтуючись на наукових засадах організації, він створив модель бюджетного, що є розрахованим на масового споживача, і якісного, що спирається на мінімальні витрати і зручність у використанні, поточного виробництва.

Ці підприємці були знайомі з перевагами теорій про хвильовий, коливальний і циклічний розвитку економічних, суспільних і технічних систем, але свої дії підкорили власними схемами менеджменту. Їх цікавила залежність: *«Технологічні нововведення у виробництво мають тісний зв'язок з нововведеннями в інших сферах суспільства».* Тому Джон Рокфеллер йшов по шляху холодного і зваженого розрахунку дії, а Генрі Форд – будував свої відносини на науковій оцінці виробничої ситуації, що складається з багатьох чинників дії. І таке спрацювало.

Висновки

Парадокси та суперечності соціальної дійсності в перехідних економіках гальмують процеси. У таких умовах виробляються прийоми регулювання відносин на досвіді мислителів, їх думок і теорій, підлаштування виробництва і інноваційного руху під новітні технології і нові ідеї. Найбільш ефективним шляхом розвитку виробництва виступає винахід власного шляху організації підприємницької дії і налагодження повноцінних економічних відносин на паритетних умовах з використанням національних традицій життєзабезпечення, укладів взаємодії і духовних цінностей. В цьому відношенні треба зосереджувати особливу

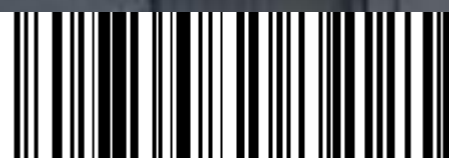
увагу на досвіді, який зберігається саме в ареалах базисних перетворень за сферою підприємницької дії, і впроваджувати засоби подальшого його удосконалення.

Література

- Britchenko I., Saienko V. (2017). The perception movement economy of Ukraine to business. *Ikonomicheski Izsledvania*, 26 (4), 163-181.
- Churchill W. S. (2013). *Never Give In!: Winston Churchill's Speeches*. A&C Black.
- Dallek, R. (2017). *Franklin D. Roosevelt: A Political Life*. Penguin.
- Ford H., Crowther S. (1922). *My Life and Work*. Garden City, New York.
- Katzenbach J. R., Smith D. K. (1993). *The Wisdom of Teams* Harvard Business School Press. Boston, Mass.© McKinsey & Coy Inc.
- Khan R. U., Saienko V., Tolchieva H. (2021). Dependence of the Company's Reputation and the Quality of Customer Relations. *Ikonomicheski Izsledvania*, 2, 159-176.
- McConnell C. R., Brue S. L., Flynn S. M. (1969). *Economics: Principles, problems. and policies*. Technical report, McGraw-Hill New York.
- Naymier L. B. (1913). J. Schumpeter. *Theorie der Wirtschaftlichen Entwicklung*. The Economic Journal, 23(89), 105-106.
- Saienko G. V. (2019). Polylectic reflection of the shadow economy in the midst of social contradictions. *Improving the Life Quality: View of Scientists. Volume of Scientific Papers*. Opole, The Academy of Management and Administration in Opole, 210-224.
- Saienko G. V., Saienko V. G. (2019). Technological imperatives of spatial economics: positions for recognition and control. *Modern Technologies in Economy and Management, Collective Scientific Monograph*. Opole, The Academy of Management and Administration in Opole, T. 1, 375-387.
- Saienko V. (2019). *Relationship processes in business*. Monograph. Opole, Publishing house of the Academy of management and administration in Opole, 160.
- Saienko V. (2020). *Managing change in a post-industrial production and exchange environment. Organizational problems of life quality management in the conditions of globalization*, Monograph. Opole, The Academy of Management and Administration in Opole, 368-384.
- Saienko V. (2020). *Motives of economic quality management: psychological and organizational moments. Socio-economic development of the regions in conditions of transformation*. Opole, The Academy of Management and Administration in Opole, 306-315.
- Saienko V. G., Tolchieva H. V. (2019). *Monitoring of the methodological provisions of management of the latest technologies of education*. *Modern Technologies in Education: Collective Scientific Monograph*. Opole, The Academy of Management and Administration in Opole, T. 2, 420-433.
- Voronin D. M., Saienko V. G., Tolchieva H. V. (2020). *Digital Transformation of Pedagogical Education at the University. Proceedings of the International Scientific Conference "Digitalization of Education: History, Trends and Prospects" (DETP 2020)*, 760-766.
- Бианкина А. О., Лясников Н. В. (2018). Научное наследие Н. Кондратьева как основа прогнозирования постиндустриальной экономической динамики. *Государственное управление. Электронный вестник*, (67).
- Бутко М. П. (2019). *Стратегічний менеджмент*. Київ, ЦУЛ, 376.
- Виноградська А. М. (2005). *Основи підприємництва*. Київ, Кондор, 544.
- Киссинджер Г. (2020). *Дипломатия*. Litres.
- Макиавелли Н. (1910). *Государь*. Рипол Классик.

- Папаїка О. О., Саєнко Г. В., Толчева Г. В. (2005). На шляху до стійкого розвитку економіки: господарський механізм взаємодії. Донецьк, ДонДУЕТ, 928.
- Папаїка О. О., Пристюк В. М. (2004). Розвиток середовища підприємства: господарський механізм стабілізації. Луганськ, Альма-матер, 247.
- Парахина В. Н., Перов В. И. (2008). Принципы симбиоза – новые современные принципы развития социально-экономических систем. Вестник СГСЭУ, 3(22), 18-20.
- Рокфеллер Дж. (2014). Как я нажил 5000000000. Мемуары миллиардера. Москва, АСТ, 288.
- Саєнко В. Г. (2016). Услуга по развитию физической способности человека в среде спортивного бизнеса. Эффективна економіка, 7. URL : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5079>.
- Саєнко В. Г. (2016). Эвристический механизм вхождения сервисного бизнеса в рынок Украины. Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти : зб. матер. Всеукраїн. наук.-практ. конф. Ужгород, Вид-во УжНУ «Говерла», 224-227.
- Саєнко В. Г. (2018). Проблемы органической перестройки мышления в области оценочной деятельности. Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти: Зб. матер. III Всеукр. наук.-практ. конф. Ужгород, Вид-во УжНУ «Говерла», 411-415.
- Саєнко В. Г., Панасейко С. И. (2016). Кадровая политика на предприятии и значение кадров. Економіка та держава, 7, 47-51.
- Саєнко В. Г., Толчева А. В. (2018). Объективность обращения к инструментарию клептократии в экономиках с тотальным безденежьем. Contemporary Problems of Improve Living Standards in a Globalized World: International Scientific and Practical Conference, Opole, WSZiA, 296-306.
- Саєнко В., Саєнко Г. (2017). Переориентация расчетов финансирования среды сервисной деятельности на синтетические характеристики. Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти : Зб. матер. II Всеукраїн. наук.-практ. конф. Ужгород, Вид-во УжНУ «Говерла», 249-252.
- Саєнко Г. В. (2013). Метафізика пізнання: феноменальна реальність. Економічний універсум: метафізика пізнання. Ч. 2. рег. наук.-практ. конф. Бердянськ, БДПУ, 8-13.
- Саєнко Г. В. (2013). Обрисы позиции модуля щодо вивчення змісту економіки підприємства за її складовими і елементами менеджменту, маркетингу та підприємництва. Економічний універсум: метафізика пізнання. Ч. 2. Мат-ли рег. наук.-практ. конф. Бердянськ, БДПУ, 387-391.
- Саєнко Г. В., Папаїка О. О., Дмитрієвська І. М. та ін. (2005). Формування і розвиток розподільчої економічної системи держави у перехідний період: методичні підходи. Донецьк, ДонДУЕТ, 496.
- Саєнко Г. В., Саєнко В. Г., Саєнко В. Г. (2014). Формування мислення і розвинення енергії викладача з економіки: поглиблення накопичення, монографія. Бердянськ-Луганськ, БДПУ, СПД Резніков В. С., 543.
- Толчева А. В., Горягина Т. А. (2004). Переходной экономикой формируется новый тип экономического мышления. Соц.-эконом. проблемы перетворення громадянського суспільства: сучасне і майбутнє. Луганськ, Вид. ЛНДІ соціально-трудових відносин, 82-86.

- Толчева А. В., Саенко В. Г. (2004). Стили управления и демократизация в процессе управления. Вища освіта та економічні науки. Луганськ, Вид-во Регіонального інституту менеджменту, 37-39.
- Толчева А. В., Саенко В. Г. (2008). Профессиональная адаптация субъекта труда. Соціум і особистість: Матер. V Міжнар. наук.-практ. конф. Луганськ, Знання, 97-103.
- Чернов А. В. (2014). Роль когнитивных процессов в рефлексивной регуляции психических состояний. Психология психических состояний: сб. статей, Казань, Отечество, 9, 388-404.
- Шаповалова Т. В., Саенко В. Г., Толчева Г. В. (2007). Людина як суб'єкт соціального розвитку і головний чинник моделі самоздатності. Організація самоздатності промислового регіону: проблеми ринку, економіки і бізнесу: Зб. наук. праць Міжрегіон. наук.-практ. конф. Луганськ, ЛПІСТ, 211-214.

9788366567242